

Manuel Oltra

DOTZE CANÇONS
TRADICIONALS
CATALANES

PER A COR MIXT I PIANO

Col·lecció Música Coral núm. 9

*Dotze cançons
tradicionals catalanes*

Música de Manuel Oltra

Traducció dels textos al castellà i a l'anglès.
Transcripció a l'alfabet fonètic internacional.

El mosaic de la coberta correspon a un motiu floral
d'una columna del Palau de la Música Catalana

Amb la col·laboració del Departament de
Cultura de la Generalitat de Catalunya,
(Direcció General de Promoció Cultural).

Transcripció fonètica: J. Moran i J. A. Rabella
Traduccions: Manners
Maquetació: DINSIC GRÀFIC
1a edició: novembre 99

© Manuel Oltra
© Drets de publicació cedits a: DINSIC Publicacions Musicals S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002 Barcelona
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es - www.dinsic.com

Imprès a CBS, S.A. Impressió Digital
Pintor Fortuny, 151 - 08224 Terrassa.

Dipòsit Legal: B-49.134-99

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, comprenent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals S.L.
Santa Anna 10 E 3a - 08002
tel. 93 318 06 05 - fax 93 412 05 01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.es - www.dinsic.com

PRÒLEG

Aquestes *Dotze cançons tradicionals catalanes* van ser encarregades per l'Orfeó Català al compositor Manuel Oltra al principi de l'any 1998, per tal d'incorporar-les al seu repertori habitual. Els títols de les cançons van ser triats amb el propòsit d'alternar les cançons de caràcter rítmic amb les més melòdiques, buscant la màxima amenitat de cara al públic. Algunes d'aquestes cançons ja havien estat harmonitzades anteriorment pel mestre Oltra. La incorporació de l'acompanyament de piano es va plantejar, en primer lloc, per donar més riquesa tímbrica al conjunt i, en segon lloc, per aconseguir uns interludis o enllaços que permetessin presentar les dotze cançons en forma de suite.

Les *Dotze cançons* van ser estrenades per l'Orfeó Català, sota la direcció de Josep Vila, el maig de 1998, dintre del cicle de concerts de primavera que patrocinava la Fundació Caixa Penedès.

Jordi Casas Bayer

PRÓLOGO

Estas *Doce canciones tradicionales catalanas* fueron encargadas por el Orfeó Català al compositor Manuel Oltra a principios del año 1998, para incorporarlas a su repertorio habitual. Los títulos de las canciones se escogieron con el propósito de alternar las canciones de carácter rítmico y las más melódicas, buscando la máxima amenidad para el público oyente. Algunas de estas canciones ya habían sido armonizadas por el maestro Oltra con anterioridad. La incorporación del acompañamiento de piano se planteó, en primer lugar, para dar mayor riqueza tímbrica al conjunto y, en segundo lugar, para conseguir unos interludios o enlaces que permitieran presentar las doce canciones en forma de *suite*.

Las *Doce canciones* fueron estrenadas por el Orfeó Català, bajo la dirección de Josep Vila, en mayo de 1998, dentro del ciclo de conciertos de primavera que patrocinaba la Fundació Caixa Penedès.

Jordi Casas Bayer

PROLOGUE

In early 1998, the Orfeó Català orchestra asked the composer Manuel Oltra to write down the music for these *Twelve Traditional Catalan Songs* so that they could be included in the orchestra's repertory. They chose these particular songs with the idea of alternating more rhythmic pieces with more melodic ones in order to increase the audience's enjoyment of the performance. In fact, Oltra had already written down the music for some of the songs at an earlier date. In 1998, he included a part for the piano, firstly to enrich the timbre of the music, and secondly, to create some interludes or links between the individual songs that would enable them to be performed as a suite.

The *Twelve Songs* were first performed by the Orfeó Català, with Josep Vila conducting, in May 1998, as part of the spring concert program sponsored by the Caixa Penedès Foundation.

Jordi Casas Bayer

PRÉFACE

L'Orfeo Català a commandé la réalisation de ces *Douze chansons traditionnelles catalanes* au compositeur Manuel Oltra au début de 1998 pour les inscrire au répertoire habituel. Les titres des chansons ont été choisis dans le but d'alterner les chansons à caractère rythmique avec d'autres plus mélodiques, en recherchant la plus grande aménité pour les auditeurs. Certaines de ces chansons avaient déjà été harmonisées par le maître Oltra. L'intégration du piano a été envisagée, tout d'abord, pour donner une plus grande richesse rythmique à l'ensemble et, en deuxième lieu, pour assurer des interludes ou des liaisons qui permettraient de présenter les douze chansons sous forme de *suite*.

Les *Douze chansons* ont été chantées pour la première fois par l'Orfeo Català, sous la direction de Josep Vila, en mai 1998 dans le cycle de concerts de printemps parrainé par la Fondation Caixa Penedès.

Jordi Casas Bayer

VORWORT

Die vorliegenden *Zwölf katalanischen Volksweisen* wurden vom Orfeo Català Anfang 1998 zur Übernahme in das Standardrepertoire dieser katalanischen Chorvereinigung bei Manuel Oltra in Auftrag gegeben. Bei der Zusammenstellung der Titel wurde ganz besonderer Wert auf einen lebendigen Wechsel zwischen eher rhythmischen und mehr melodisch geprägten Liedern gelegt, um so eine Ermüdung des zuhörenden Publikums unter allen Umständen zu vermeiden. Einige Lieder hatte der Komponist bereits vor diesem Auftrag bearbeitet. Die Einbeziehung einer Klavierbegleitung entsprach in erster Linie dem Bestreben nach einem noch größeren klanglichen Reichtum des Werks, diente dann aber auch zur Schaffung kleinerer Zwischenspiele, die zwölf Lieder untereinander verbinden, so daß sie im ganzen als eine Art Suite vorgetragen werden können.

Im Mai 1998 wurden die *Zwölf katalanischen Volksweisen* vom Orfeo Català unter der Leitung von Josep Vila im Rahmen der von der Stiftung Caixa Penedès getragenen Frühjahrskonzerte zum ersten Mal zu Gehör gebracht.

Jordi Casas Bayer

Dotze cançons tradicionals catalanes

♩ = 112

Marziale

Fotocopiar partitures és il·legal

DINSIC - MC n. 9

11

SOPRANOS

CONTRALTS

TENORS

BAIXOS

pp Ram - pa - ta - plam, ram - pa - ta - plam, *p* ram - pa - ta -

pp Ram - pa - ta - plam, ram - pa - ta - plam, *p* ram - pa - ta -

pp Ram - pa - ta - plam, ram - pa - ta - plam, *p* ram - pa - ta -

pp Ram - pa - ta - plam, ram - pa - ta - plam, *p* ram - pa - ta -

16

plam, ram - pa - ta - plam, ram - pa - ta - plam, *mf* Tres tam -

plam, ram - pa - ta - plam, ram - pa - ta - plam. *mf* Tres tam -

plam, ram - pa - ta - plam, ram - pa - ta - plam. *f* Si n'e - ren tres tam -

plam, ram - pa - ta - plam, ram - pa - ta - plam. *mf* Tres tam -

21

bors de la guer - ra, el de tots

bors de la guer - ra, el de tots

bors que en vé - nen de la guer - ra; el més pe - tit de tots por -

bors de la guer - ra, el de tots

26

de ro - - se - tes. *f* Ram - ram - pa - ta - plam, por - ta un ram de ro -

de ro - - se - tes. *f* Ram, ram - pa - ta - plam, por - ta un ram de ro -

ta un ram de ro - se - tes. *f* Ram, ram - pa - ta - plam, por - ta un ram de ro -

de ro - - se - tes. *f* Ram, ram - pa - ta - plam, por - ta un ram de ro -

76

per - dre.

per - dre.

per - dre.

per - dre.

rallent. molto

81

Misterioso ♩=66

p La com -

p La com -

p

And.

86

tes - sa es - tà as - se - gu - da, viu - de - ta i - gual, la com - tes - sa es - tà as - se - gu - da al seu pa -

tes - sa es - tà as - se - gu - da, viu - de - ta i - gual, la com - tes - sa es - tà as - se - gu - da al seu pa -

tes - sa es - tà as - se - gu - da, viu - de - ta i - gual, la com - tes - sa es - tà as - se - gu - da al seu pa -

91

mf Se li pre - - - sen - ta a la

mf Se li pre - - - sen - ta a la

mf Se li pre - - - sen - ta a la

mf Se li pre - - - sen - ta a la

sempre *Red.*

96

cam - bra, val - ga'm Déu val! se li pre - sen - ta a la cam - bra el com - te Ar - nau.

cam - bra, val - ga'm Déu val! se li pre - sen - ta a la cam - bra el com - te Ar - nau.

cam - bra, val - ga'm Déu val! se li pre - sen - ta a la cam - bra el com - te Ar - nau.

cam - bra, val - ga'm Déu val! se li pre - sen - ta a la cam - bra el com - te Ar - nau.

Red. *Red.* *Red.*

101

Uno solo

mf To - ta so - - - la feu la vet - lla, mu - ller lle -

Traducció dels textos

Castellà

Els tres tambors

Los tres tambores

Pom, porrompom, pom, porrompom.
 Había tres tambores que venían de la guerra;
 un ramo trae el menor, un ramo de rosas bellas.
 La hija del noble rey, a la ventana, se acerca:
 Tambor, mi buen tambor, dadme una rosa bella.
 Ser mi esposa deberá,
 aquella que el ramo obtenga.
 Sólo el ramo os daré,
 si sois mía, doncella.
 A mis padres debéis, pues,
 pedirles que sea vuestra.
 Pues si ellos el sí os dan,
 entonces que así sea.

La filla del marxant

La hija del mercader

La hija del mercader es,
 según dicen, la más bella.
 No es la más bella, no, pues otras hay como ella.
 ¡Qué doncella, señor, qué doncella!
 Se ha buscado un amor, un amor
 a la moderna,
 a quien dar su corazón al pie del olivar.
 Cuando de fiesta va, coqueta ella, se arregla:
 Lleva basquiña roja y mantellina negra.
 ¡Qué doncella, señor, qué doncella!

Muntanyes regalades

Montañas mágicas

Mágicas son las montañas que hay en el Canigó,
 que todo el año florecen, sea primavera o no.
 A mí, que no me gusta no, esta vida de pastor.
 Mi buen padre me ha casado,
 me ha entregado a un pastor;
 cuando sube a la montaña, me deja en el Rosselló.
 A mí, que no me gusta no, esta vida de pastor.
 Muy de cuando en cuando baja, para llenar su zurrón:
 en una, la calabaza, en la otra mano, el bastón.
 A mí, que no me gusta nada, esta vida de pastor.

El conte Arnau

El conde Arnau

La condesa está sentada, viuda igual,
 La condesa está sentada en el palacio real.
 A sus aposentos llega, cual vendaval;
 a sus aposentos llega, el conde
 Arnau.
 - ¿Bien solita veláis, mujer de recta moral?
 - ¿Bien solita veláis, viuda igual?
 - No velo sola, conde Arnau,
 no velo sola, ¡no os sepa mal!
 - ¿Quién os acompaña, mujer de recta moral?
 - ¿Quién os acompaña, viuda igual?
 - Dios y la Virgen María, conde Arnau,
 - Dios y la Virgen María, ¡no os sepa mal!

Les tres ninetes

Las tres damiselas

Hay tres damiselas
 de pueblo son, del valle de Ordino,
 sentadas en un banco.
 Del pueblo son, del pueblo mayor.
 Las tres se preguntaban:
 “¿Cuándo llegará nuestro amor?”
 “Creo que, responde la mayor,
 el mío tardará un año.”
 La mediana dice con ardor:
 “El mío no tardará tanto.”
 La pequeña en el balcón,
 hacia Francia está mirando.
 Ve la caballería llegar,
 con su gran amor al mando.

El bon caçador

El buen cazador

Una fría madrugada salí temprano a cazar;
 no encontré perdiz alguna para poder disparar.
 Si el amor me dispara y me toca,
 si me toca, bien me tocará.
 Veo a una linda pastora que mi rebaño va a guardar.
 Y la encuentro adormecida cerca de un cañaveral.
 Linda y hermosa pastora que no quiere despertar.
 Coge un ramo de violetas que a su pecho va a lanzar:
 las violetas eran frescas y la van a despertar.
 Cuando por fin se despierta, los colores va a mudar.
 Si el amor me dispara y me toca,
 si me toca, bien me tocará.

Anglès

Els tres tambors

The Three Drums

Padum-pumpum, padum-pumpum,
 Padum-pumpum, padum-pumpum, padum-pumpum.
 Three drummer boys were coming back from the war.
 The youngest of them all was carrying a bouquet of
 small roses.
 The king's daughter leaned out the window.
 "Oh, drummer boy, good drummer boy, will you give
 me a rose?"
 "They are for the young maiden who will be my wife.
 I won't give them to you because I can't have you for
 my wife."
 "You would have to ask my mother and father
 If they will give me to you – you have nothing to lose."

La filla del marxant

The Merchant's Daughter

They say that the merchant's daughter is the most
 beautiful of them all.
 She's not the most beautiful – there are others more
 beautiful than she is.
 Oh, the *birondó* – what a maid! – the *birondó*
 She's trying to find a lover the way modern girls do
 She gave her loves away to the olive tree.
 Oh, the *birondó* – what a maid! – *birondó*
 When she goes out to a party, she fixes herself up to
 look pretty,
 With her long red skirt and her little black bodice.
 Oh the *birondó* – what a maid! – the *birondó*
Birondon

Muntanyes regalades

A Gift of Mountains

The mountains of Canigó are a gift
 That are covered with flowers all through the summer,
 the spring, and the autumn.
 I don't like the life of a shepherd very much.
 My father has married me off;
 he's given me to a shepherd.
 He goes up to the mountains; I stay in Rosselló.
 I don't like the life of a shepherd very much.
 Every two weeks, he comes down to fill up his pouch;
 In one hand, he carries his gourd, and in the other, he
 carries his walking stick.
 I don't like the life of a shepherd very much.

El conte Arnau

Count Arnau

The countess is sitting; she is yet a widow.
 The countess is sitting in her palace.
 Into her chamber comes – so help me God! –
 Into her chamber comes Count Arnau.
 "Are you all alone, keeping vigil, faithful woman?
 Are you all alone keeping vigil, little widow?"
 "I am not alone, Count Arnau.
 I am not alone – so help me God!"
 "Who is keeping you company, faithful woman?
 Who is keeping you company, little widow?"
 "God and the Virgin Mary, Count Arnau.
 God and the Virgin Mary – so help me God!"

Les tres ninetes

The Three Little Girls

Three little girls
 From the village in the Ordino Valley
 Were sitting on a bench.
 They were from the village, from the big village.
 All three of them were talking about
 When their young men would return.
 The oldest of the three answered,
 "Mine will take a year."
 The middle one answered,
 "Mine won't take so long."
 The youngest was looking through the window
 In the direction of France,
 When she saw the cavalry coming
 With her young man in the lead.

El bon caçador

The Good Hunter

One clear morning, I set out to go hunting,
 But I could find neither a partridge
 nor a quail to shoot at.
 If love shoots at me and hits me; if it hits me,
 it will be a good shot.
 I saw a poor shepherdess who was watching her sheep.
 I found her asleep at the edge of a bed of reeds.
 She was so beautiful that I didn't dare to wake her up.
 I picked a bunch of violets and
 scattered them on her breast.
 The violets were fresh, and the shepherdess woke up.
 When she woke up, everything changed colour.
 If love shoots at me and hits me; if it hits me,
 it will be a good shot.

Transcripció fonètica

Els tres tambors

[əls trəs tæmbós]

*Rampataplām, rampataplām,
[rámpətəplám/ rámpətəplám/]
rampataplām, rampataplām, rampataplām
[rámpətəplám/ rámpətəplám/ rámpətəmplám/]
Si n'eren tres tambors que en vénen de la guerra;
[si nérən trəs tæmbós kən bənən də lə ɣérə/]
el més petit de tots porta un ram de rosetes.
[əl més pətíd də tóts pórtəwn ráw də ruzétəs/]
La filla del bon rei ha sortit en finestra:
[lə fílə ðəl βón réj á surtít ən finéstrə/]*

*tambor, el bon tambor, si em vols dar una roseta.
[tæmbó/ əl bón tæmbó/ si əm bólz dáwnə ruzétə/]
Donzella que l'haurà serà l'esposa meua,
[dunzélə kə ləwrá sərə ləspózə méβə/]
no us donaré el ram que a vos no us pugui prendre.
[nówz dunərəl ráw kə βóz nóws púyí péndrə/]
M'haveu de demanar al pare i la mare.
[məβéw ðə ðəmənál páraj lə mārə/]
Si el si vos volen dar per mi res no es pot perdre.
[si əl si βóz bólən dá pər mí réz nó əs pót pérdrə/]*

El comte Arnau

[əl kómtərnáw]

*La comtessa està asseguda, viudeta igual,
[lə kumtésəstásəyúðə/ biwðétəjɣwál/]
la comtessa està asseguda, al seu palau.
[lə kumtésəstásəyúðə/ əl séw pəláu/]
Se li presenta a la cambra, valga'm Déu!
[sə li prəzəntə lə kámbɾə/ bályəm déw/]
se li presenta a la cambra el comte Arnau.
[sə li prəzəntə lə kámbɾəl kómtərnáw/]
Tota sola feu la vetlla, muller lleial?
[tótə sólə féw lə βéllə/ mułé ləjál/]
Tota sola feu la vetlla, viudeta igual?
[tótə sólə féw lə βéllə/ biwðétəjɣwál/]*

*No la faig jo tota sola, comte l'Arnau,
[nó lə fádz zó tótə sólə/ kómtərnáw/]
no la faig jo tota sola, valga'm Déu val!
[nó lə fádz zó tótə sólə/ bályəm déw βál/]
Qui teniu per companyia, muller lleial?
[kí təníw pər kumpəɲíə/ mułé ləjál/]
Qui teniu per companyia, viudeta igual?
[kí təníw pər kumpəɲíə/ biwðétəjɣwál/]
Déu i la Verge Maria, comte l'Arnau,
[déw i lə βérzə məriə/ kómtərnáw/]
Déu i la Verge Maria, valga'm Déu val!
[déw i lə βérzə məriə/ bályəm déw βál/]*

La filla del marxant

[lə fílə ðəl mərɟán]

*La filla del marxant diuen que és la més bella.
[lə fílə ðəl mərɟán díwən kéz lə méz bélə/]
No és la més bella, no, que altres n'hi ha sense ella.
[no éz lə méz bélə/ nó/ káltrəz ní á sénsélə/]
La birondó, quina donzella, la birondó!
[lə βirundó/ kíne ðunzélə/ lə βirundó/]
S'ha cercat aimador a la faisó novella,
[sá sərkat əjmədó ə lə fəjzó nuβélə/]
n'ha donat els amors al peu d'una olivera.
[ná ðunát əlz əmórz əl péw ðunəwliβérə/]*

*La birondó, quina donzella, la birondó!
[lə βirundó/ kíne ðunzélə/ lə βirundó/]
Quan ella va a sarau se'n posa boniqueta:
[kwán élə βá səráu sən pózə βunikétə/]
el faldellí vermell, el giponet ben negre.
[əl fəldəlí βərmél/ əl zípunéd bən néɣrə/]
La birondó, quina donzella, la birondó!
[lə βirundó/ kíne ðunzélə/ lə βirundó/]
Birondon.
[birundón/]*